

OGROMIĆ (1) *vb pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

praet 3 sg m ogromił. ◇ [part praet act ogromiwszy.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przestraszyć, napęłnić trwoǳę [kogo]:

[ogromić czym: Tych Leon okrzykiem wielkim ogromiwszy/ bárzo pokrocił HistOtton 103v.]

Szereg: »ogromić, porazić«: A moc swoię Chryftus ná podpárćie obecności fwey w Sákrámenćie tákim cudem pokazál: gdy go iáko Páwła S: ogromił/ poráził/ y myśl iego zmiękczył. SkarŻyw 168.

Synonim: przestraszyć.

Formacje współrdzenne cf GROMIĆ.

*Cf **OGROMIENIE**, OGROMIONY*

ZCh